

Liedboek 445

Koor

1. De nacht is haast ten einde, de morgen niet meer

5

ver. Be - zing nu met ver - blij - den de hel - dre mor - gen -

9

ster. Wie schrei - de in het duis - ter be - groet zijn kla - re

13

schijn als hij met al zijn luis - ter straalt o - ver angst en pijn.

2. Zo is ons God verschenen in onze lange nacht.
Hij die de engelen dienen die eeuwen is verwacht,
is als een kind gekomen en heeft der wereld schuld
nu zelf op zich genomen en draagt ze met geduld.
3. Hoevele zware nachten van bitterheid en pijn
en smartelijk verwachten ons deel nog zullen zijn
op deze donkere aarde, toch staat in stille pracht
de ster van Gods genade aan 't einde van de nacht.
4. God lijkt wel diep verborgen in onze duisternis
maar schenkt ons toch een morgen die vol van luister is.
Hij komt ons toch te stade ook in het strengst gericht.
Zijn oordeel is genade, zijn duisternis is licht.